

J. Mandags var Nørgaard heroppe
for at Mønde til en bndelig Afgjør-
relse med Stalboin, men det lod sig
da ikke gjøre. Det endte med at Stal-
boin fik betholde den opsatte Proviant,
for at betænkke sig til idag, og han
har da tidlig iindbogen beboet den til-
bage til. Men med et Afslag. Det
gjør mig ondt, illevarvel jeg ikke saa
mogen kunde gaa at han ei vil ind-
tæde sig paa de opstillede Betingelser.
Sælge naar jeg, og vi faa derfor at
see om nogen Anden er villig dertil,
hviv ei faaar det gjøres Indkomme-
ser. Det er Maade at L'etat er saa af-
styreligt, thi har en saa mange Ting
der skulde gjøres inden er flygt, og
som nu paa Grund heraf saa forbi-
sigjætte. - Jeg skal ikke glemme Stasen
træt paa vor lille Sjærs Grav. Skal
det plantes i Skat, saa skal det ikke, men
jeg vil dog spørge en Gæstner først.
Indvæn. Jeg og Andre Mjæle je altid
være i Træer kun i Aarben, og plante
dem da ud, men i Tante. Hvis mener
det bør ikke nu. - Præle har ikke
ladet høre fra sig, men Starckoff har
de været ude paa Contoiret en af de
Dage jeg var borte, og havde kaldt
en hæltsæl for Jahn, hvoraf Præle
tattet malk var, at han og Præle umær-
kelig omige om at betholde det for
fætteds Begring. Men var det ei
saa at det strax skulde betales?
Da har vel forfæret Comissinet at jeg
har begyndt fra en vigtig Ende paa

Sapirret. Dette maas jeg lide dig godt,
fredsfuld at tilgive, da Migt jeg har
saaledes den Bedste. — Da Migt blev
cent spillede Salus med i 2de Satser, efter
Solubente & Fara og i Seruaden of Best.
hovon, samt desuden to suar Salomun-
mere. Auktante af Mergart og Allegretto of
Mubrinstein. Stab har ikke glemst sit
Spil, det Munde jeg maatte. Stab spil-
tede villiglig maaget points, og blev ogsaa
fremmatig stærkt applauderet. Det var
saa længe siden jeg havde vist brøse
nu, derfor maatte det mig dobbelt.
Sag Maas ikke lade være at grille denne
Heilighed for at sige Dig, min Njær-
Edvard! at det si var samlet af Dig,
at Du aldrig vilde spille maaget med
Din Brøn i den Tid en var hos os.
Det gjorde mig maaget ondt, det Maas
jeg sig Dig, og var sikkert Omladning
til at Migt sket mellem Sa, Brødte.
blev end mere fjæret end det var i
Dagværelsen af Dait Opholdt her. Sag
staa jo ikke maaget for at det led mig
besyngte at Du havde alt for stort
Fars Nor om sig selv; thi hvor høit
jeg end vil sætte Dig, min Njærson,
saa Maas jo dog ikke finde andet end
at Salus, hoddet. Migt Migt angaaer, nok
staaer paa et saadant Trin, at Maas
gjæve Maas findes værdig at spille
med dig, og Du maatte vilde at Du
desuden levede Maas om stor Fortiend.
Sag Maas Du lader hvad jeg har staa
et med samme Heilighed, og Maas
jeg mod Maas det, thi Maas om
godt den usynlig som Maas, at sag at
brøng det ledte. Migt Migt maatte
to Njær og al Migt. — Det
maatte allerede, og jeg vil saaledes
begynde maaget nyt Migt. Migt var med
Dig, min Njær Edvard! Migt maatte til
Din profaste gamle Gæde.